

9. Problemen door ongeduld

Hagar was heel trots dat zij nu ook een vrouw van Abram was. Maar zij was niet zo aardig meer, toen zij wist dat zij een kindje zou krijgen en Saraï niet. Zij deed toen alsof zij nu de belangrijkste was. Ze begon Saraï uit te lachen, en die werd boos en verdrietig. Dat kwam er nu van dat zij niet geduldig op de Here hadden gewacht. Hagar moest van de Here gewoon de slaavin van Saraï zijn, ook nu zij een baby kreeg. Zij zou een jongetje krijgen dat ze Ismaël moest noemen.

Abram was al 86 jaar toen Ismaël geboren werd. Hij was heel blij dat hij eindelijk een zoon had. Maar Ismaël was niet de door God beloofde zoon. Toen Abram 99 jaar was kwam de Here weer bij hem, en zei: Luister altijd naar mij, wees je hele leven gehoorzaam, dan zal ik altijd voor je zorgen. Je zult dan een groot volk worden. Ik noem je nu Abraham, wat 'vader van veel volken' betekent. Saraï zal vanaf nu Sara heten, wat 'vorstin' betekent. Zij zal zelf ook een zoon krijgen. Abraham dacht natuurlijk: wat zal er dan met Ismaël gebeuren? De Here zei dat Hij ook voor hem zou zorgen, maar dat de zoon van Sara de belangrijkste zou zijn. Je moet hem Izaäk noemen wat 'men lacht' betekent. Hij zal de vader worden van het volk waaruit de Verlosser geboren zal worden.

Hadden Abraham en Sara maar rustig op de Here gewacht, want Hij doet immers altijd wat Hij belooft. Abram was al 100 jaar en Sara 90 toen eindelijk de beloofde zoon, Izaäk geboren werd. Sara was heel blij en trots dat ook zij nu moeder was. Al gauw kwamen er weer problemen. Ismaël was jaloers op zijn broertje. Sara zei daarom tegen Abraham dat Hagar en Ismaël ergens anders moesten gaan wonen. Abraham vond dat heel erg, maar de Here zei dat Abraham naar Sara moest luisteren. Zou Abraham voortaan altijd op de Here vertrouwen? Dat lees je de volgende keer.